

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

Jeg vil jo gerne tage alvorligt, når min veninde siger noget, de synes er hurtigt i deres liv. Men fuck, det er svært, når man føler sådan, jeg er Guantanamo og du er i Vesterfængsel, så lad os lige få proportionerne på plads. Kærester kommer og går. Venskaber består. Det har jeg i hvert fald hørt, og derfor har jeg også altid haft det helt skamfuldt over, at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester. Du kan genkende følelsen af, at venskaber kan være både den stærkeste, skrøbliste, veste og sværeste relation i verden. Lige nu har jeg fx både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage. Nogen jeg helst vil glemme. Venskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere. Og venneforældskelser i folk, der endnu ikke ved, at din dag skal være min ven. Derfor har vi lavet denne her podcast, en slags venskabsambulance, hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine venskaber, og måske forhåbentlig sæt blive venner undervejs. Mit navn er Ida Sofia. Mit navn er Maria Jenssel. Du lytter til 112 for venskaber. Velkommen til. Velkommen til 112 for venskaber, afsnit 3. Afsnit 3. Jeg er jo glad for, at jeg var hovedet af til stedet her i dag. Hvad har jeg godt lige lovet at sige? Hvorfor? Er du bange for, at jeg vil have udskiftet dig allerede med en anden ven? Nej, mig lader lige for at have plandet den for at få en angst i mit hovedet. Hvorfor er du bange for? Bange, nu er jeg så også bange for det, kan jeg fortælle dig, men jeg er bange, fordi min kæreste Simon er på træningslejre med sit fodboldhold. Jeg er alene hjemme i vores lejlighed, og i mellemtiden er der flyttet et spølse ind i min lejlighed. Jo. Hvad? Jeg har i hvert fald ikke besluttet mig for, at jeg ikke tror på det. Okay. Jeg kan jo ellers ikke sige om det er et spølse, eller om det er en energi, eller om jeg er bare ved at blive sindssyg, men et eller andet foregår der i hvert fald. Jeg er liggende en søvnløs i to netter, og i natt har min veninde sammen med mig, så jeg kommer og sover hos mig. Altså sådan ægte søvnløs? Ja, altså jeg er liggende sit i huset, det er kl. 6.20 og til kl. 5.30. Fordi du ville vente til, at det blev lyst? Ja, fordi jeg har en anden ide om, at først og fremst, så længe, at der er en sted for, at der er en sted for, at der er en sted for,

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

at der er noget cutie fjernsynet.

Så kan man ikke blive rørt af det unne.

Det føler jeg sådan logik for alle.

Ja, 100% bare at sætte Disney-tjernen.

Så ser jeg en gyser, og så ser jeg friends bagefter.

Og hvis man ikke kan sove om natten, så sætter man et boligprogram eller Disney-tjernen, eller et eller andet andet på.

Så kan jeg sørge en vester, ligesom sørge for, at der ikke er noget undt, der kan røre dig. Hvad der skete?

Der er sket det ats.

Der er sket det forskellige ting.

Den første ting, der sker, er, at jeg skal lave vietnamæsiske forårsruller til mig selv.

Og jeg sidder inden i min stue og arbejder for min computer,

og så skal der have loomi i den her vietnamæsiske forårsrulle.

Så før man stejer det, det kan jeg lige sige, så er det rigtigt godt, at man lige presser vandet ud af den.

Så jeg havde sat et meget planstyrk hallowmi

til afpressning med en tung kannen ovenpå ude i mit køkken.

Det har jeg gjort mange gange før.

Der er alligevel sket noget.

Så sidder jeg inden i stuen af arbejder, og lige vidst skal jeg høre et brav ude for køkkener.

Og så er det som om, at der er en, der har taget kannen

og slønget den her køkkenbordet.

Den er ikke gået i stykker, men den ligger ikke tæt på hallowmi.

Nej, og den ligger og gømmer.

Nej, og er faldet af.

Jeg ved det ikke, men man er så også glædet væk fra hallowmin samtidig, og er ikke gået i stykker.

Og der står jeg bare og kigger på den der gøngen i kannen.

Det er stadig lyst, og man er lige vel er så mærkeligt.

Og jeg har en meget livlig fantasie.

Begynder den allerede der?

Der begynder du allerede at tænke, at mulighed nummer 1 er spøgelse.

Min største frygtige verden er at se noget svæve foran mig.

Eller blive rævet hen.

Altså du ved sådan noget der.

Og allerede der er sådan, okay.

Nu begynder det.

Enten så er jeg ved at blive sent syge,

eller også så er der ikke nogen her i køkkenet med mig nu.

Men det er fint nok.

Ej, det er også dumt at stille en glaskanom på en hallowmi.

Og så sætter jeg mig ind for arbejde igen,

og der er ikke mere.

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

Jeg går i seng omkring kl. 23,
og en lille hund Dua, som også er her i studiet i dag,
så man kan høre en lille hund, der siger en lyd.
Hun går ud for at spise aften smadret,
og så kan jeg høre ud i køkkenet igen.
Som om, at der er en, der tager den metallskål,
som hun spiser af, og kaster den ned i gulden.
Nej, det er løgn.
Og så kommer Dua Løbne ud for at køkke ned af,
en pilen ind på soveværelset,
og gennem sig ind under sengen.
Nej.
Og jeg går ud i køkkenet, og der er sig ikke noget,
der bare fodrer rundt omkring.
Det var en rigtig høj lyd ud for køkkenet,
og Dua var rædselan.
Så Dua, altså, det var ikke en selv tænker jeg, eller sådan...
Nå, jeg får faktisk taget mig selv til fornuft,
og jeg er sådan fint nok.
Syger du hjælp på det her tidspunkt, eller snakker du kun til dig selv?
Nej, det syger du hjælp.
Nej, jeg taler faktisk ikke noget, fordi jeg har...
Du ringer ikke til Simon, eller til en ven, eller...
Nej, det gør jeg ikke, fordi jeg har det sådan,
hvis jeg først ser det her højt, så er det der,
at vi er rigtig bange.
Så nu sætter vi...
Hvad hedder det? Nynne stavpå på tv2, på Playpå,
og så falder vi selv i dag nu.
Og så ligger jeg mig til at sove, og jeg sover faktisk fint nok.
Så næste dag er det der, at jeg faktisk for alvor begynder at blive bange,
fordi så står jeg ude i køkkenet igen,
og så kan jeg høre som om, at der er en, der lukker en dør af lejligheden,
blod præcis som sådan døren, der bliver lukket ud til badværelsen.
Og der er jeg sådan...
Tænker jeg ikke over det, fordi jeg så vant til at høre den lyd,
og simon eller andre gæster også noget lukker døren.
Så jeg står bare og så er jeg sådan...
Nå, det er ikke noget.
Indtil at lige prøve at se, det var da egentlig lidt underligere,
at det lyder som om, at der egentlig er lukket en dør i lejligheden,
når der ikke er nogen hjemme.
Og så kan jeg prøve at høre det igen.
Og så er jeg sådan...

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

Okay, nu gør jeg ud og kigger,
og døren ud til badværelsen er lukket.
Nu kan jeg jo så ikke selv huske mig at være lige anrømme
til åndens forsvar,
om jeg selv er lukket eller stor,
men lige prøver jeg bare sådan, fuck.
Og den lyd fortsætter så.
Hver gang jeg er ude i køkkenet, så er det som om,
der er en, der lukker døren.
Men så her, der skal jeg heldigvis,
når jeg forlader lejligheden,
og jeg kommer op igen,
og så går der nogle timer,
og på en eller anden måde formor,
jeg igen har glemt det,
men så lyder det som om,
der er en, der lukker døren ovenpå enternes kontor.
Og der skriver jeg så til min veninde,
ringer til min kæreste,
og jeg vil bare godt sige forvældt,
fordi jeg ved ikke, om jeg overlever den.
Og jeg ved ikke, hvordan jeg skal få hjælp,
fordi folk har kæreste,
og baby, og familie,
og noget andet,
og går op i hende og kom her.
Pultid, kom mig ikke ud for sådan noget af der.
Og jeg tror ikke,
at pultid har lyst til at komme,
og jeg tør ikke gå ned og bange på min abo.
Og der startede det,
som med mine to søvnløsenetter,
hvor jeg bare lå.
Og lige vidst,
så begynder det at være alt.
Så blinker lys ud i gang.
Fuck.
Og så hvor er det uhyggeligt?
Det synes så ikke,
det er faktisk ikke uhyggeligt.
Jo, jeg synes.
Jeg har tænkt lidt over det, fordi du skrev lidt om det på Instagram,
at du var bange,
og at der var sket nogle hyggelige ting i dit hjem.

Jeg var lidt i tvivl om,
hvor bange er du egentlig?
Altså er det sådan lidt en sjov ting,
som du siger,
og så kan også godt lide at køre lidt op i dit hoved,
fordi det er også lidt spændende.
Eller er du sådan ægte bange?
Hvis du er virkelig bange,
så vil jeg også gerne være den ven,
der skynder mig hjem til dig,
og henter dig eller gør et eller andet.
Og hvis det er lidt mere for sjov,
så er det måske også lidt fjølget,
hvis jeg gør det.
Altså jeg var særligt derom natten.
De to sidste netter.
Ikke natten,
men de to andre netter,
der var ægte bange.
Det er sådan stiv og skræk.
Er det rigtigt?
Ja, det er.
Jeg tør ikke at vende mig i en bestemt position.
Altså jeg kan kun ligge en position i sengen,
jeg har flyttet tænd ud i gangen.
Jeg har fjernsynet kørende til den lyse morgen.
Og jeg har ikke tur at falde i søvn.
Jeg er frygt for at...
Det er jo helt forfærdeligt.
Jeg er frygt for at der skal stå en ordentlig kig på mig,
eller jeg skal vågne af nogle der banker på døren igen,
eller at lukke ud.
Jeg er leder meget angst.
Og min angst skal tit vise sig i alle mulige forskellige former
og farverheden.
Jeg har været meget overstimuleret.
Jeg havde netop to hjemme der,
fordi jeg har været så overstimuleret.
Og når jeg er overstimuleret, så bliver jeg også mere hyppefølge,
og jeg er endnu mere ind,
og jeg kan godt tale til min fornuft på den måde
at være angst.
Og lige nu pisker du den op,
ved at fokusere på alle de her ting, der gør dig endnu mere bange.

Ja.
Og når man er engselig, så er det meget svært at regionalisere.
Men samtidig er jeg også der,
hvor jeg gider at skulle ikke have Marie
at skal komme og hente mig.
Jeg gider at skulle ikke sove på soven.
Eller ind i børneveralssiden,
sammen med Ben og Bobby.
Det er sådan en underlig kamp,
hvor jeg bare så ender det selvfølgelig med,
at jeg har alligevel lige fået overtaget min veninde
til at komme og sove.
Tror du, det er overstået nu så?
Nej, jeg er altså bare også ved bangemors,
da min veninde gik.
Jeg har så også oplevet nogle rigtige nøjere ting,
men jeg føler faktisk ikke,
at jeg skal ikke fortælle dig om den nu.
Jeg skal fortælle dig om den,
når unden er væk.
Nej, unden ikke læser historiet,
og alt det gode.
Det har aldrig tur at lege.
Ej, stop nu.
For elved.
Jeg er mere brug for at du siger nu sådan,
men jeg tror slet ikke på den slags,
og jeg tror bare, det var vinden.
Jeg tror, det var min veninde,
der rykket det glas der.
Nå, okay, godt.
Og du tror også, det var vinden,
der lukkede dører hjemmors mig.
Ja, lige præcis.
Og jeg kan faktisk lige sige,
at jeg var rigtig bange.
Jeg lavede det ud, fordi jeg også synes,
at når jeg er hvordan dum kan man være.
Og i en masse af mine todefølger,
der var sådan,
du skal bare sige til unden, den skal gå væk.
Bare tag højt til unden, så går den.
Den ond, jeg havde, hvor jeg var sådan,
hold op, styrer jeg dog.

Og hvem helvede det var sådan,
i sushus med spøgelse og under,
at de bare har samtaler med dem.
Jeg har sagt den godt må være her,
men at den ikke må kaste med puderne.
Læg mig til at slukke på fjernsynet.
Hvem siger unden godt må være der?
Min ond skal skrive helvede til dig.
Det skal være nu, altså.
Sager du noget til den anden?
Nej, fordi det kan jeg godt lige slutte af med at sige,
at der var jeg virkelig i sygehovedet,
undskyld mig, og jeg ved godt det tavle,
der siger det måske.
Men jeg står ikke her hjemme,
alle en kl. 23.00, en 10. aften,
og taler for det første out loud,
til ingenting.
Fordi så begynder jeg virkelig at være sådan anden,
nu rappler det.
Men nummer to også, kunne du se, at jeg var sådan her,
og skyld her og kunne de være så vælge,
og forlade mit lejlighed,
og så kan jeg bare høre,
at en ny dør blive lukket.
Det ville jo være, eller lyset begynder
at blinke.
Fuck dig, jeg forlader ikke nogen lejlighed.
Fuck dig, du skal ikke have mere palumi,
eller kaste om den her kande, som det passer mig,
og så skal man bare høre klir, eller en hundisk,
eller dyrer begynder at pive.
Det var jo virkelig sådan skrækscenarie.
Der kommer ikke et pip, eller et gok,
udemåden for mig i dag.
Det er altså om slutt.
Men faktisk, jeg var på på det der med,
at du spørger ind til, om jeg har været bange.
Som minder det mig om,
vores venskæbsparometer, spørgsmål,
som altid er det første,
hvordan vi har det venskæbt for tiden.
Jeg blev ret glad for lige præcis det konkrete spørgsmål,
du faktisk skrev.

Hvordan har du det?
Er du ægte bange?
Så var jeg bare sådan, det var et meget omsorgsfuld spørgsmål, som ikke mange har stillet mig. Måske også fordi mange kender mig, og godt ved, at jeg bare kan køre rundt ens bedste hjemme. Men jeg satte stadig meget pris på det. Ej, du har bare sådan et et varmt øjeblik for mig. Så fik jeg ikke svaret ordentligt, og leder mig hen til, at jeg faktisk er lidt der, hvor jeg føler, at du var sidst vi talte sammen. Jeg føler, at du har været meget i min hjem, og været meget lange. Også omkring det her projekt, på at gøre der umage. Og der har jeg været lidt mere andre steder, den sidste 4-5 dage, hvor jeg ikke har været bange, eller været overstimuleret, eller har travlt. Ja, at jeg føler mig lidt utestrækkelig i venskabet sidst, og føler, at alt handlede meget om mig. Og du føler lidt det samme den her gang. Ja, jeg ved ikke, at ingen af, vi føler det handler meget om mig. Men jeg føler faktisk, at jeg bare har været dårlig til at mødekommen, når du har sport ind, og har skrevet, eller har arbejdet på podcasten, og når vi har skrevet sammen. Ja. Jeg har været lidt utestrækkelig, men måske virkelig også bare lidt dårlig. Eller det ved ikke sit stede, og alle mulige andre steder, og det er ikke dårskab, men det er sådan en, jeg har været på nogle andre planeter, tror jeg. Det er distraheret, eller noget andet. For mig har det i hvert fald ikke,

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

når du siger det, så kan jeg,
når jeg måske har du ikke lige fået svaret på det der,
eller svaret lidt kort her,
eller et eller andet.
Men for mig har det i hvert fald ikke været
en følelse af ugydelighed,
eller at jeg har tænkt,
ej, jeg ved det mere end hende,
eller sådan nogle dårlige usikkerhedsfølelser.
For mig har det mere været sådan.
Nu er vi også lidt begyndt
at komme ind i en almindelig
hverdag, hvor man også godt,
i et venskab,
er det i hvert fald meget normalt for mig,
at min veninde skriver noget til mig,
som jeg registrerer mega sødt
og omsorgsfuldt ser det,
tænker jeg, at det svager på senere,
når jeg lige ikke er i gang med et eller andet andet,
og så klimmer jeg det,
og så går der 3 dage, og så pludselig er jeg,
hey, skat, undskyld, jeg fik ikke,
og det er sådan meget helt klassisk,
sådan som jeg føler,
jeg er i mine venskaber i de her
vanvittige år.
Så for mig var det mere bare sådan,
nu bliver det også mere og mere,
og være sig selv, og også lige
efterladt besked på set, fordi
at vi ved godt, at vi skal også
i studiet sammen i næste uge,
og det er fint nok, det skal nok gå.
Så for mig var det egentlig sådan,
der begynder at gå lidt hver dag i den os,
som egentlig også sådan lidt dejligt, synes jeg.
Det er faktisk meget rigtigt. Det er virkeligheden,
nok også det, der er sket, at jeg får en eller anden måde
at tænke, nu kender vi hinanden godt nok til,
at jeg kan være mig selv, og så er jeg
præcis ligesom du beskriver,
og jeg drøner op mig og tænker,
jeg svarer lige senere,

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

altså lige, du ser dig gået 14 dage her,
og det er ikke af min seng, at jeg kan ikke sove,
og så skroller i gamle venskaber,
og der var da ingen manglede svar på det her.
Det er faktisk virkelig rigtigt.
Det næste spørgsmål, det var,
om vi har udviklet os sammen.
Har du noget til den?
En ting, jeg bare kan tænke på,
det er, at jeg har været hjemme høster.
Nå ja, det er rigtigt.
Du har ikke været hjemmesmager nu,
og det synes jeg er ret stor ting.
Det er det også.
Fordi jeg har nærmest stadig vinder,
som jeg aldrig været hjemmesmager,
og som aldrig været hjemmesmager,
og som måske aldrig kommer det.
Det vi lavede,
det var, at vi gjorde os klar sammen,
og det følte jeg er en meget teenage-agtig ting,
at gøre.
Hvis ikke aldrig, så er det godt nok,
selvom jeg gør mig klar sammen med nogle veninder.
Jeg ved ikke, om det er en ting, du gør,
men jeg forslår mig jo,
hvis vi går tilbage til
nogle af de tidligere afsnit,
hvor jeg sagde det der med,
at du er lidt repræsenteret
mig i et tidligere liv,
eller et parallel-univers,
hvor jeg havde taget nogle helt andre valg,
og var mere fri og ungdommelig,
så forslår mig, det er det, du altid gør med dine venner.
Du stod på badeværelse,
hører musikker, drikker en drinker,
lægger mæk op og sladerer.
Fuck, hvor hyggeligt og tuseaktigt.
Og det var sådan,
det gør jeg bare aldrig.
Gør du det normalt?
Nej.
Nej, ikke normalt.

Gæmsligt lidt langt,
gør jeg mig klar langt hver gang
med veninder, end jeg gør alene.
Fordi som du jo også har
børn, så er der jo også rigtig mange
af mine veste veninder, der har børn.
Og du ved, I ikke går ud
på samme måde, eller i hvert fald,
er noget til at være derhjemme til det sidste.
Men faktisk her på det sidste,
så er det meget sjovt, du siger det.
Der har jeg lige gjort mig klar med,
at min veninder har drukket lidt vin,
inden vi skulle til nogle fødselsdager
og sådan noget derhjemme.
De har ikke kommet efter arbejde,
men net med tøj.
Det er jo så hyggeligt.
Jeg synes, det er så hyggeligt.
Det er meget intimt.
Det er virkelig en
intimitet, det der med,
man står og tager sit ansigt på sammen.
Ja, og man ser,
at man ikke går og mæk op.
Og det mest kølste, det er der med,
hvis man skal lægge mæk op på hinanden, synes jeg.
Det er noget, der mener mig meget om,
der jeg var netop teenager.
Det har jeg ikke gjort, siden jeg var 15, tror jeg.
Men der er værende bedste veninde,
hun altid ville have at skulle lægge hendes øjnskyg, for eksempel.
Og jeg stadig havde ikke husket,
hvordan jeg sad med en pensel på hendes øjnlåd.
Det er sådan vibreret.
Eller jeg kan bare huske den følelse af,
hvor tæt man var, når man gjorde det.
Det er også en kæmpet tillidseklæring.
Og med mine veninder,
jeg synes, du er god til at lægge det på dig selv,
vil du gøre det på samme måde.
Så jeg lidt ligner dig.
Ja, jeg forstod lidt hjælp,
til eksempel min leplejner.

For der er nogen, der er god til.
Hvilket de fleste er bedre,
end mig.
Og det sidste spørgsmål,
som er, om vi har bemærket noget,
om den anden, som har gjort,
at vi har lært dem et bedre at kende,
der har jeg en ting.
Jeg tog dig nede til mit yndlingsbrunch,
stadig i Hele København.
Næmlig Café Istanbul i Valby.
Og der blev jeg ret overrasket over,
at vi bestiller mad,
når vi er ude at spise
på to ret forskellige måder.
Ja, det må man sige.
Du lader emme også mærke til det.
Fordi jeg,
tænker, selvfølgelig overværker,
kan lide os noget af det slet,
men jeg tænker meget over,
at det er mere, end hvad jeg kan spise.
Og du,
det tænker jeg ikke over.
Nej, det gør du næmlig ikke.
Det er slet ikke en overvejelse.
For mig slet ikke.
Selvfølgelig er der en lille skam for bundet med det,
når jeg siger det her,
fordi der er et element, som hedder madspil.
Og jeg vil selvfølgelig rigtig gerne være gode venner
med planeren og gøre det godt.
Men hvis jeg lige tager det ud af det,
for at have muligheden for at være 100% ærlig,
som jeg føler, at jeg bliver nødt til at være her,
så kaster du under bussen.
Så det er ikke et nødvendigvis et støttest øjeblik
i mit bæredygtig liv lige her.
Men hvis man lige tager det til side, så nej,
så er det overhovedet ikke en overvejelse, jeg har.
Det, jeg sidder og tænker over,
det er, hvad har jeg lyst til at smage i dag.
Og hvis jeg har lyst til at smage det hele,
så bestiller jeg det hele.

Ja, okay.
Og det nyder jeg helt vildt meget.
Og så sidder jeg der med dig.
Og for det første,
så tager du mig hen på det her
en lille smule underligstøv.
Det kan man jo lige starte med at sige,
det her er ikke et normalt sted til folk hen.
Det er altså for mig,
nu skal du bare spørge, du kunne ikke bare sige,
det her er ikke et normalt sted til folk hen.
Det er altså for mig,
det her er et super normalt sted til folk hen.
Jeg har taget mange mennesker med det her,
fordi det er med en yndlingscafé.
Jeg har så gar anmeldt den i politikken.
Hvad har de andre?
Hvad har de andre mennesker sagt?
De synes det var et normalt sted,
at folk tog mig hen.
Tror du ikke, er bare det,
fordi de ikke har haft en podcast,
hvor de har haft mulighed for det her,
og reflekteret lidt over det på bagkant.
Hvorfor er det ikke et normalt sted?
Det er ikke et normalt sted.
Jo, det er skudt af et normalt sted.
Bare det er ikke en kofokokadet.
Prøv at høre.
Det er et lokal valby sted.
Ja, det ligger et lidt underligt sted i valby.
Ikke fordi det ligger det hyggeligste sted i valby.
Det ligger ude på en spårvej.
Det ligger ude på en stor hovedgade,
og der ligger ikke noget andet hyggeligt i nærheden.
Og så ligger den her...
Perle.
Den her lille sjov sted.
Det ligger lige her midt på hovedgaden.
Man skal i hvert fald virkelig kende,
før man går derhen.
Og så kommer man ind,
og så er det jo,
at der er høj spillende,

vildt musik.
Og så kommer ind,
og der er lidt taktisk og lidt sjovt,
og lidt rådigt kaotisk stemning føler jeg.
Du synes, at jeg er altid du overdrøver lidt.
Jeg kan godt lide sådan noget her.
Det er slet ikke fordi,
jeg ikke synes, det er fedt.
Det føles meget autentisk.
Altså det føles 100% som om,
at de mennesker,
der arbejdet her,
kom fra Türkhygede som med Norsk jord,
og at det hele hanges sammen på den måde.
Men i hvert fald,
det føler jeg helt vildt.
Ja, det gør du.
Og du regner med, at vi bestiller et minimum.
Vi skal virkelig tilpas,
at det lige præcis når,
hvad vi kan spise.
Så du siger til mig,
da jeg har besluttet mig for alt,
det jeg gerne vil bestille, så siger du,
det tror jeg er for meget.
Og så tænker jeg,
jeg er for meget i forhold til hvad.
Så siger du for meget i forhold til,
hvad du kan spise.
Så jeg har i forhold til,
hvor meget jeg kan spise.
Jeg ved ikke, hvor meget jeg kan spise,
det må vi jo se,
hvor godt det smager.
Men det kan jo ikke rene ud.
Men jeg vil gerne smage det hele.
Men du sagde,
da vi sagde dig, så sagde du til mig,
jeg hader fros.
Ja.
Jeg vil sige, at jeg hader måske,
lidt for meget sagt,
fordi jeg kan også sagtens frose.
Og når jeg er mange ud og spise,

og for eksempel,
min kæreste er med,
min lasse er med,
så jeg ved ikke, at jeg har en stop-kloss.
Så jeg ved, at uanset, hvor meget vi bestiller,
skal de nok få det proble ned i løgnhalsen,
inden vi får lavet at bruge.
Så kan jeg også lade mig lidt mere tilbage,
og slappe af at være sådan.
Vi tager os lige en af den,
og en af den,
fordi så ved jeg for en eller anden måde,
at hvis det skal nok blive rytte ud.
Så kan jeg bare bestille mere,
end hvad man kan spise.
I hvert fald er det betydeligt mere,
end hvad man kan spise.
Selvfølgelig er det okay,
der lige ligger noget tilbage ved til lærkenen.
Men det er der med at bestille langt flere retter,
end hvad Tjeneren også vil anbefale.
For eksempel.
Han stod jo også og sagde til os,
det tror jeg måske også nu.
Nu bliver I der i hvert fald med det,
i resten af dagen.
Jeg føler, at der er mange forskellige aspekter.
Man må hellere skal tage to gange,
inden at sidde og fylde til lærkenen op.
Og så er jeg, hvad hedder det.
Det kan også være en kulturting.
Det er det samme, at jeg er ude at rejse i nogle lande,
som har en fattigere befolkning,
end vi er.
Men også hvis jeg kommer,
på en turkisk restaurant,
hvor jeg tror, at der kommer man lidt mere op i det der med,
at alle folk ikke er lige privatiseret.
Jeg fortsætter bare,
at det gider ikke sidde der,
som sådan en froce-monster,
og så bare stille helt deres menu-kort,
og så skrive bagefter,
og så efterlader en masse mad.

Men det er sjovt, fordi jeg har,
med mange af de samme argumenter, som du har,
har jeg det fuldstændig omvendt.
Fordi min mor sidder i familien af Fragrængland,
og jeg har boet der i flere år,
og jeg føler mig meget
til at knytte ud til den kultur.
Der er det sådan, at man bestiller alt.
Det er totalt møden,
man er ude på,
det er møden, man er social på,
det er møden, man går på restaurang på.
Det er alle indenforstået ned.
Det, der symboliserer liv og glæde,
og fest, og det hele,
det er, at du skal smage det hele,
og du deler.
Men der er det jo en kæmpe
gav til restaurangen,
og bestil alt,
fordi du ligger en masse penge der.
Og for mig, der vil jeg også selv føle,
hvis jeg havde et sted,
at jeg ville else, når der kom et selskab
ind, om de er 1,
eller 2, eller 3, eller 10,
men når de bestiller en masse,
og gerne vil smage alt maden,
og altså nej, jeg kan ikke styrme,
jeg skal også sætte det her,
og de ordningkøbet ligger en masse penge,
så vil jeg personligt blive mega glad,
og tænke, det er en god dag for min forretning.
Så kan det være, de tager noget af maden med,
det kan være, de spiser det,
det kan være, der ligger nogle rester tilbage,
lige gyldig hvad det så betyder,
det er ikke det store,
jeg vil aldrig have det,
som du er bange for, de har det,
og derfor så føler jeg,
at jeg gør alle en tjeneste,
jeg gør mig selv en tjeneste,
ved at smage det hele,

og jeg giver dem en bedre,
økonomisk situation i sidste ende.
Så jeg kunne bare mærke,
da du sagde sådan,
jeg havde at frose,
så var jeg bare sådan, jeg er frose,
det er min identitet,
du havder mig nærmest nu,
men jeg elsker også at sidde og sagde,
jeg havde at frose,
fordi de er igennem sådan,
kom lige ned for din høj hest,
altså du er også lidt en frose person,
det er jo ikke,
jeg tror bare sådan,
kan du ikke nogen gange sige,
at man lige er noget i effekt,
det sætter bare, det var bare sådan,
der stod så rent på en eller anden måde,
fordi det er jo total det, det er,
det er frose,
og selvom frose, objektivitet er måske en dårlig ting,
man kan gå ind og bestille alt muligt,
og så tror jeg også,
der er sådan en ekse ting i det,
og det er jo faktisk lidt i tråd med dagens tema,
om det her med at blive morer,
hvor at der er rigtig mange af dine behov,
faktisk næsten alle dine behov,
der bliver sat på pause i nogle år,
når du bliver morer,
at alt det man gjorde før,
så man går at kunne lige,
det bliver sådan udsat,
det hele tiden behovsudsættelse, konstant,
du holder dig, når du skal tisse,
det er jo sådan, det er at være morer
i de hårste første år,
der er hele tiden nogle andre behovsud,
der kommer første anblet, der skal skifte,
der skal have mad, der skal putte,
der er våne, og hver gang du sætter dig ned,
og så tænker nu skal jeg sidde og spise, så der er en,
der begynder at græde,

så når man så endelig er ude,
og det er sådan, min børn,
der er nogle andre, der ser efter min børn,
og nu sidder vi her,
så er det bare ikke nu, jeg gider at sidde igen,
og sætte en eller anden regel op for mig selv,
og begræns mig selv i hvad jeg må eller ikke må,
altså nu skal jeg nyde,
jeg skal bare nyde den her tid,
jeg har, hvad har jeg lyst til,
det er det eneste, jeg tænker,
hvad har jeg lyst til, jeg har lyst til at smage den her ret,
ej, hvor dejligt, for restaureringen,
flere penge i kassen, er jeg også bestiller den,
yes, super, win win, let's go,
og så sidder du sådan,
men så bestiller jeg bare ikke noget, nej,
så tager jeg lidt vand,
og så spiser jeg, at du ikke kan bestille os,
kan du godt holde ud og være med mig,
selvom jeg bestiller all det, jeg gerne vil have?
Ja, men jeg synes ikke, at du har gjort det,
du har jo ikke, det er jo ikke fordi du hver gang,
vi er ude og spise sidder og bestiller et helt med ny kort,
så jeg kan sagtens holde det ud,
jeg synes bare egentlig,
at det igen er et meget sjovt billede
på vores personligheder,
og også noget af det, vi snakket om i sidste afsnit,
hvor at jeg jo sagde det der,
men du gør lidt mere,
hvad der falder derind uden at tænke så meget over,
og det tror jeg uden at tænke så meget over,
er generelt mere,
meget enormt tænkende over,
og hvad alle tænker,
og hvad konsekvenserne er hver gang,
jeg hovedtrækker hver ad, og der er det her,
jeg jo bare igen er et godt eksempel på,
at der er måske lidt mere,
levende livsnider i dig,
hvor de skal graves lidt mere frem,
med en frisk livsnider herovre.
Men jeg tror også,

at én ting er ikke at tænke så meget over,
hvad der tænker,
men jeg tænker jo over,
hvad er rigtigt at forkert.
Altså, er der noget forkert i det her,
og ud over selv ved madspildet,
så man så kan undgå,
hvis man tager det med i en topover, for eksempel.
Så synes jeg ikke, der er noget forkert,
i at gå ind på en restauranger bestille,
det er helt en kærlighedeklæring til den restauranger,
det er min ny kort.
Så for mig, der tænker jeg,
de tænker fuck, hvad fedt,
det er vores tås forstillinger om,
og de andre, som er forskellige også.
Ja, jeg er jo noget for sent.
Jeg tror bare, for mig, der er det meget,
bare sådan den der iboende skam i mig,
i forhold til, hvad jeg føler,
jeg kan tillade mig at gøre i verden.
Som alt bliver lille smule,
trist og kedelig lille enken.
Derfor er den måde, det er jo nok meget godt,
jeg har mødt dig.
Du kan ruste lidt op i mig.
Har du opladet at kigge
rundt på dine venner
og bemærke, at I ligner hinanden?
Eller intuitivt set dig over
til den person i skolen,
som lige umiddelbart minder mest om dig selv.
Så er du lige præcis ligesom alle andre.
Et studie fra Canada University
viser i følge Jyllandsposten,
at vi foretrækker venner,
som fysisk ligner os.
Antikstræk, krop
og generelt udseende.
Faktisk har vi automatisk større tillid
til mennesker, der ligner os selv.
Så husk lige det.
Hvis du helt naturligt har skabt en vennegruppe
med meget let diversitet,

så kan der altså være en god idé
at kæmpe lidt imod vores biologis
tryghedsafhængighed nogen gange.
I dag, i sidste afsnit,
så tisede vi jo lidt for, at vi gerne vil lave
en venindebog,
som vi skulle skrive sammen med alle,
der lytter med.
Tag et spørgsmål per afsnit
og prøv at besvare det.
Det kunne være vores første gang.
Det kan ikke være din første gang.
Du synes, det kunne være nogle mere simple ting,
som f.eks. yndlingsfarve.
Det synes jeg var lidt kedeligt.
Nu har vi lagt det ud,
og vi har fået nogle forskellige bud.
Nu vil jeg bare lige læse dem op for dig.
Nej, jeg tager bare lige et udvalg.
Tag nogle stykker,
og så kan du sige, hvad du synes,
vi skal starte med.
Det kunne være
Største celebrity crush.
Sjovt.
Det kunne være, hvis du kunne leve
en dag igen.
Hvad for en dag skulle det så være?
Gennetag en dag, du allerede har levet.
Wow, et godt spørgsmål.
Mega godt. Det kunne være,
hvad tænkte du første gang, du så mig?
Altså dig?
Ja.
Altså til hinanden.
Det ved jeg ikke,
men hvis jeg så sætter mig ned nu,
og tænker over, det kunne det godt være.
Det kunne være,
hvordan man slår op med en veninde.
Det tænker jeg er et afsnit for sig selv.
Det er faktisk et afsnit,
vi har snakket om, at vi snart skal lave,
fordi det er nok nummer 1,

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

mest ønsket afsnit for alle,
der skriver.
Så der er en, der er lige efter din smag her.
Øndlingsret.
Det er lige noget for dig.
Hvad er dit bedste mine med en veninde?
Uuh, den her, den er sindsyg.
Hvad skal jeg gøre, hvis jeg ser din kæreste eller mand,
på Tinder eller andre tætninger?
Ej, øh, sige det tak.
Og finde ham, og fortælle ham i ting eller to, tror jeg.
Så finder vi ham alle sammen.
Skal vi ikke bare tale det?
Er der nogen af de her spørgsmål?
Det er jo ret.
Er det seriøst den, du fik over noget?
Ja, men jeg er for panik, altså jeg skulle da ikke
komme på svar på alle de der sindsyge spørgsmål lige nu.
Okay, vi tænker over flere af dem til næste gang.
Så starter vi med livret i dag.
Hvad er din livret i det?
Kan vi i standbult?
Ja, jeg skulle lige så sige det.
Det er jo fanden med allerede blevet sagt.
Ej, nu skal du være ordentlig med mig?
Det er jeg da.
Jeg har flere forskellige livretter.
Jeg kan sammensætte en meny.
Er du sikker på, at du vil have en helt meny,
og at der ikke er noget madspil inden man bliver for hos?
Ja.
Jeg kan sammensætte en meny ud af en meget små positioner.
Jeg vil gerne starte med at have ceviche.
Ja.
Til forret.
Sammen med nogle grillede jomfohummerhaler.
Altså en ceviche og sådan noget torsk, for eksempel?
Ja.
Også sådan med mango og maize og chili og sådan noget.
Ja, sådan lidt asiatisk.
Ja, rigtig lækkert.
Og så vil jeg gerne have, hvad hedder det?
Ja, nogle grillede jomfohummerhaler fra Hunstedhavn gerne.
Yes.

Og så vil jeg gerne have til hovedret.
Inden noget køfte og noget bulgur og noget tossigi,
og noget hummus og noget hjemmelopråde.
Gærne på en grill.
Man har loomi måske også for grillet.
Og det er meget små positioner, det her.
Bare rolig, jeg kan godt spise det hele op.
Kattoffelmos.
Det er jo ret også.
Ja.
Elsker grudretter.
Nå, men og noget kettoffelmos.
Det er sær, at jordbær med fløde elsker rigtig meget.
Eller panikær eller vaffler.
Kun med sukker på.
Eller flødeskund på.
Altså det hele lyder virkelig lækkert,
men jeg kan også konstatere, du har jo ikke nogen livretter.
Hvad?
Det er jo helt tydeligt.
Hvad?
Jeg har mange, ikke?
Du har mange.
Du har mange retter, du godt kan lide.
Du har jo ikke en livretter.
Kattoffelmos.
Er det din livretter?
Det siger jeg nu.
Okay, men er det satan?
Det er hvert fald en af dem.
Det er hvert fald noget, jeg har sagt før.
Okay.
Fordi jeg kan sige, altså, du kan væk mig om natten,
og sådan her, hvad er din livretter?
Carbonater.
Carbonater.
Okay.
Spaghetti carbonater.
Har været min livretter.
Helt min livnærmens følgere.
Det er et lidt sjovt livretter.
Det er en fantastisk livretter.
Det er den her.
Det er en pyllede livretter.

Nej, det er det ikke.

Det er en isaliensk livretter.

Det er stadig.

Fløde og spil.

Og pasta.

Hvis du laver den på den rigtige isalienske måde, så skal du ikke flyde i.

Men min livretter er med flyd.

Så du har ret på den måde.

Det er den pyllede udgave af italiensk livretter.

Så livretter, hvis jeg skal.

Jeg kan også godt lave en helt meny og sige noget.

Ja, du skal også.

Okay, men til forretter vil jeg netop have den meny, jeg altid bestiller, når jeg er på isaliens.

Borat.

Som bare er borat-tallet til tæller, eller noget italiensk gengke.

Og så noget lækkert brød og olie og salt.

Et godt gasvin til.

Og så til hovedret.

Carbonata.

100 procent.

Eller kajoepepe.

Eller bækting.

Kajoepepe også lækkert.

Og så til dessert.

Uuh.

Hvad fanden skulle det være?

En lille spørgsmål tini.

Altså 100 procent en lille spørgsmål tini.

Ja, slutt af med en lille spørgsmål tini.

Det er så fint.

Perfekt.

Og så sygt, at jeg sidder og siger, din livretter er pyllede også af min kartoffelmos.

Okay, det var første spørgsmål i Venindebogen.

Livret, kartoffelmos og carbonata.

Jeg har det simpelthen, at lige så snart,

at vi slukker fra mikrofonerne,

så kommer jeg at tænke om en endnu sejere livretter, jeg skulle have sagt.

Ja.

Så vil du have det med igen i næste afsnit.

Så kommer jeg spændt, at vi kan klippe det ind.

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

Ja.
Så jeg kan virke sådan specielt at sejre,
når jeg snakker om en livretter.
Og ikke så basic som kartoffelmos.
Vores store ting med i dag,
det er det her med at blive mor.
Samtidig med, at ens venner ikke bliver det.
Det er både vores ting med,
fordi vi har fået et rigtig godt spørgsmål fra en af jer,
der lytter med omkring det.
Men også fordi det er en situation,
som vi begge to kan relaterere rigtig meget til fra,
ligesom hver side af banen.
Både dig et af,
som er i starten af 30'erne,
og ikke har fået nogle børn.
Og som har oplevet mange af de nærmeste venner for det.
Og mig, som har fået to børn kort efter hinanden.
Og som altid, så vil vi tage udgangspunkt i vores egne erfaringer,
og vores tanker og følelser omkring det her emne.
Og så sidst så prøver vi lige at opsovere hvilke råd,
vi så mere konkret vil komme ned til lydørning.
Her er det to for venskaber.
Mit største venskabsdilemma er,
at jeg har fået en baby samtidig med,
at største delen af min veninde pludselig blev synkler.
Og ligesom jeg troede, at vi var klar til et nyt kapitel i vores liv,
hvor vi skulle følges af, så har vi aldrig været længere fra hinanden.
Jeg føler, de er lige glade med mig og min baby,
og bare venter på, at baby er gammel.
Og så er vi klar til at gøre det.
Og så er vi klar til at gøre det.
Og så er vi klar til at gøre det.
Og bare venter på, at baby er gammel nok til, at jeg kan være med igen.
Så mens de er ude at spise og hooke op, så sidder jeg her med min baby,
og føler mig forladt og så fremmet.
Classic late 20s.
Hvad gør man så nu?
Hvordan er man venner, når man er så forskellige steder?
Altså det kender jeg virkelig godt bare fra den anden side af.
Men jeg ved, at du kender meget den situation, som hun sidder i.
Eller i hvert fald har oplevet noget, som minder ret meget om.
Jo.
Jeg blev jo morer for første gang for to siden.

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

Og jeg blev så morer igen for sju mernere siden.
Og før, det havde jeg sjovt nok ikke nogle børn.
Og det er jo sådan lidt...
Jeg synes, det er altså sindssygt at have sådan et før og et efter,
som er så skællesætende.
Fordi mit liv før og mit liv efter er bare det to forskellige liv.
Det må man bare sige.
Og jeg tror i forhold til rigtig mange, der sikkert også lytter med her,
så har mit skæld været mindre end mange andres.
Fordi jeg har også sådan krampaktigt intisteret på at blive ved med,
at ta' ud og feste så snart jeg kunne.
Og forpassede mine børn og ta' ud og spise op.
Alle sådan nogle der ting, virkelig prøvede at integrere babyerne i mit liv.
Og alligevel er det godt nok et andet liv.
Og da jeg blev gravid første gang,
der var der mange af mine veninder, som ikke var der, hvor jeg var.
Der var bare mange, der enten slet ikke havde lyst til at få børn lige nu,
eller havde fået børn for lang tid siden.
Men i hvert fald var helt det andre steder,
end jeg var.
En af de oplevelser, jeg havde,
var at en af mine allerbedste veninder, som jeg virkelig havde sådan en ide om,
nu bliver jeg gravid.
Og så skal hun bare være en super, altså super stor del af den her graviditet.
Jeg skal dele være en hormon, der kommer ind i min gruppe med hende.
Og hun skal kende til hver eneste kvalme og hver eneste følelse,
og vi skal nærmest være gravidet sammen.
Og når jeg så får den her baby, så skal hun være så tæt på den her baby.
Altså babyen er en forlængelse af mig.
Og når hun elsker mig, så vil hun elske det her barn,
og hun bliver bedste venner med det her barn,
og bliver en slags familie.
Nogle af mine morens bedste veninder har været familie,
og de her nærmest møstrer.
Og så gik jeg forestillet mig det.
Og lige så stille jeg jo mindre, jeg er ligesom kun, og jo mere gravid,
og jo mere et kedeligt liv, jeg fik,
jo mere træk hun bare lidt stikket.
Og det var ikke fordi hun så, du ved, sagde, hey,
jeg synes det er mega kedeligt at være sammen,
og jeg gider ikke rigtig hun.
Det var mere bare sådan, jeg tog bare initiativ,
og det blev bare ikke rigtig grebet,
og vi plejer at ses og skrive hele tiden,

og pludselig så så vi ikke rigtig,
og jeg blev super i tvivl om, skulle jeg blive,
skal jeg blive ved med at spørge,
altså, eller at det her, et vigtigt med en vognstang,
hvor nu skal jeg også stoppe,
hvor lang tid skal man ligesom kæmpe,
og blive ved,
og når vi endelig havde aftalt, og blev de aflyst og røgget,
og altså virkelig sådan en, hvis det var en dreng,
ville alle veninder stå og råbe,
sådan, he is not that in to.
Og så på et tidspunkt efter ret lang tid,
så skrev jeg bare sådan en besked,
hvor jeg var sådan, jeg er virkelig for vi,
og hvorfor vi ikke sagde,
jeg er så ked af det over,
at jeg forstår det ikke,
jeg havde set hele denne her scene for mig,
hvor du blev muster til mit barn,
og jeg føler slet ikke du, altså,
jeg tror, du har mødt mit barn en gang,
eller et eller andet.
Du aner ikke, hvordan jeg har det,
og du ved slet ikke,
hvordan jeg har haft det,
siden jeg names blev gravid,
og jeg aner heller ikke, hvordan du har det,
og hvor er du,
og hvad fanden foregår der.
Og hvis der er noget,
jeg har gjort galt, så plis sige det.
Og så fik jeg bare en virkelig,
såd og kærlig besked tilbage,
som var sådan,
prøv at høre det,
jeg er mega ked af,
at du har det sådan,
og det har slet ikke vist,
at du har haft alle de her følelser,
og forestillinger.
Men for mig har det bare været,
helt intuitivt,
og oplyst,
at så snart du blev gravid,

så vil vores relation selvfølgelig ændre sig.
Så jeg har set på den der test,
og tænkt,
muster i barnets liv,
og hun har set på den der test,
og tænkt,
det var den relation,
set som et par år.
Ja, præcis.
Og hun var sådan, prøv at høre,
det ved jeg jo,
jeg vil jo gerne vores relation,
men det passer jo bare helt vildt dårligt lige nu,
og forhåbentlig passer det igen bedre,
men lige nu,
der prioriterer jeg nogle venskaber,
som er lidt mere det samme steder,
som jeg kan spejle mig i,
og som laver de samme ting,
som jeg synes er sjovt,
og det er jo bare ikke der,
at du er lige nu,
og jeg blev så ked af det.
Jeg blev så ked af det,
og så skød af det,
og fyldte mig så forladt,
og så for råd,
og sådan noget.
Når jeg sidder og fortæller det nu,
så kan jeg jo også godt grine lidt af det,
fordi det nærmest er lidt trækkekromisk,
hvordan vi havde to,
så forskellige forstillinger om,
hvordan det her venskab ville se ud,
efter at jeg blev gravid.
Men da jeg stod med det i det,
så var jeg virkelig, virkelig, virkelig ked af det over det,
fordi det også er bare noget af det mest ensomme,
samtidig med det også er helt fantastisk,
så er det også bare virkelig, virkelig, virkelig voldsomt,
og hurtigt at blive mor.
Og jeg havde det lidt sådan,
tænk, at jeg har været alt det her igennem.
Jeg står sådan på mange måder i det hårdeste,

og mest ensomme sidder i mit liv,
som barsl virkelig kan være,
både psykisk og fysisk,
og nærmest også sådan ondt,
altså det føles en helt på alle planer,
så er du bare sådan en åben modtagelig portal
for følelser, hormoner og smærtere,
og krod og kærlighed og alt muligt.
Og det er jo på en eller anden måde,
det er hvor du har allermest brug for de mennesker,
omkring dig som du elsker, tryghed, støtte,
og så at finde ud af,
nu har du ikke mere.
Og jeg tænkte bare,
det kan da ikke passe,
det må ikke være rigtigt.
Men jeg følte heller ikke,
at jeg kunne ændre hendes mening,
altså fordi,
jeg havde ikke lyst til at prøve at ændre hendes mening om,
nej, please,
være en del af mit liv,
selvom jeg er blevet mor,
eller lad os lave,
nu skal du være den her
muster for mit barn,
selvom at det ikke var det,
du havde forestillet dig,
eller sådan, det følte jeg så,
springer med alt for sårbart,
og presse nogen,
eller angæser sig i mit liv,
når de sådan lidt havde sagt,
ellers tak.
Og selvom jeg sådan,
var, altså jeg havde sådan en hjertesår over,
det der vendskab,
da hun ligesom sådan lidt semi-slå op med mig,
altså det var jo ikke sådan,
jeg vil ikke være venner,
det var bare sådan,
vores liv passer dårlig sammen lige nu,
lad os se,
vendskabere er flydende,

og de kommer og går,
og vi passer sikkert godt igennem,
sammen om nogle år,
eller et eller andet,
så føles det jo,
som om jeg havde mistet hende,
på et stedspunkt,
hvor jeg er allermest brug for hende,
og jeg savner hende helt meget,
og savner hende også stadig.
Og jeg var sådan,
lidt flår over det også.
Jeg kan huske sådan,
jeg skammede mig lidt over,
at have mistet hende,
altså sådan,
at jeg havde ikke lyst til,
at sige det,
til mine andre venner,
fordi jeg blev,
jeg tror underbevist,
når jeg har tænkt over det på bagkant,
så var jeg bange for,
at de ville få ideen,
at man bare kunne smutte frem og sådan der,
og lige vends bag om nogle år,
når det var lidt nemmere,
at jeg tænkte,
sådan sådan, den ide må de slet ikke få,
at det kan man gøre.
Så jeg sagde det faktisk ikke rigtigt,
sådan, til nogen,
når folk sprødte sådan,
hvad med ser, sådan,
ja, vi sagde det ikke lige efter,
eller vi har travlt,
eller et eller andet, ikke?
Sådan så turde jeg ikke,
sådan helt sige det.
Det er også meget skamfuldt at miste venner jo,
fordi det synes jeg,
er en helt generelt ting.
Nu ved jeg jo ikke,
hvordan det er at miste nogen,

når man er grevet,
selvfølgelig,
når man er blevet mor,
vil jeg kunne fortælle,
man kun vil gøre situationen
langt mere såvbar,
men også uden at være en nybagt mor,
så er det jo et kæmpe tabu det dermed,
ikke at kunne holde venskaber,
kørende for evigt.
Altså, jeg føler virkelig,
det er den der tale måde,
med sådan, kærester kommer og går,
men venner består,
og hvis man ikke kan leve op til den,
så kan jeg ikke engang holde
på mine venner,
hvordan skal jeg så kunne få noget
til at hænge sammen,
eller fungere i mit liv, ikke?
Altså det er,
jeg synes virkelig, det er en tabu ting,
det der med at have gledet fra sine venner,
eller miste dem,
fordi der ikke er et ordentligt språk for det endnu,
men det er jo også noget,
vi skal tale om på et eller andet tidspunkt,
men jeg forstår virkelig,
virkelig godt, at du,
altså har følt dig alene med det,
og har skarmet det over det,
fordi det er fanden med bare hårdere,
altså.
Ja, fordi det kommer med så mange ting.
Altså før det første, så er det sådan en,
det er også en skarmfuldighed over,
jeg havde en anden forstilling,
en du havde.
Ej, hvor var jeg døm?
Jeg troede,
jeg troede, du skulle blive den her møster,
jeg troede, du ville følge mig,
vi skulle følge hinanden igennem alt,
ligegyldigt, hvad livet brækker,

og så skulle vi bare gå igennem det samme,
og okay, det skulle vi så ikke,
men sådan,
og så nemt det var for dig at sige,
forvælde til mig sådan,
og så svært det var for mig at sige, forvælde til dig,
sådan okay,
var det bare, var det op i mit hoved,
og vi var så gode venner,
var det noget, jeg forestillede mig,
var kærligheden størst fra min side,
altså der er rigtig mange sådan,
at de der følelser, som kommer på bagkant,
det er ikke, hvor man bliver usikker,
og for vi også,
og netop sådan, hvad kan alle mine venner så gøre det?
Er det ligesom nemt for alle,
og bare at sige,
nu ses vi ikke lige nogen år?
Det er jo den værste tanke at få placeret i hovedet i hvert fald,
det der med,
og også om det potentielt er en selv,
der går, tror jeg, at man er så gode venner,
at man måske virkelig hendeslæg er det.
Ja, og så kan du bare ligge gange det,
op med moderskab,
som gør, at alt sidder på dig,
i forhold til følelserummet,
og du har på den ene side,
så har du jo ingen tid,
som vi lige snakket om,
du går og har ikke tid til at tage et glas vand,
eller gå i badet,
men du har jo rigtig meget tid til at tænke,
så når du ammer,
så sidder her med din efterførselskrop,
og er bare sådan,
har måske und,
og er ked af din stræk,
mærker stresset, hvor du skal tabe,
der ved ikke, hvad du skal lave på arbejde,
når du vinder tilbage efter din barsel,
og vil gerne holde dig,
aktuelt,

altså der er så uendelig mange forventninger
til kvinder under deres moderskab,
deres barsel,
og skal få amning til at fungere,
og det er så sorgbart at følge,
og så samtidig,
så har de der vendeskaber,
hvor det er sådan,
du har jo heller ikke energien,
til at gå ind og have
en god snak om,
når jeg føler alt det her,
altså alt de her ting, jeg siger nu,
det havde jeg jo slet ikke overskudt,
heller til at sige til hende,
altså at sige, vi har brug for at snakke om det her,
og vi skal gå i vende til at pige nu,
eller det har været virkelig voldsomt for mig,
fordi du sidder jo med en baby om halvsen
hele tiden,
så du er jo fanget i det her fængsel,
hvor at så kan hun gå ud,
og leve sit sjov liv,
og måske glemme det lidt mere,
eller bare sådan, som jeg i hvert fald selv kender,
når jeg har mega travlt med alt muligt sjovt,
og når man sidder derhjemme med sin baby,
på barslet,
så kan man virkelig føle,
nogle følelser.
Så bliver det bare virkelig for stærket.
Jeg synes, der er sådan,
lidtelse
i moderskabet omkring,
at
du har aldrig,
ja, sådan havde jeg i hvert fald,
jeg har aldrig været et sted, hvor jeg har haft mere brug for min venner,
og jeg har heller
aldrig været et sted,
hvor jeg har haft mindre tid
til at pleje min vennskaber,
og holde dem ved lige.
Så det var følelsen af,

at sådan en se vennskaber
glede ud mellem fingrene på én som sand,
fordi jeg har ikke tid til at holde dem ved lige,
jeg har ikke tid til at se nogen,
jeg har ikke tid til at færdig gøre
samtaler ondt lidt hver gang jeg snakker
med en ven, så bliver det afbrudt.

Jeg glemmer også børn,
jeg kan ikke huske, hvad de har lavet,
og du bliver en dårlig ven,
sådan her.

Du bliver en kedelig ven,
du snakker om babyer hele tiden,
du har ikke lavet noget sjovt siden sidst,
du kan ikke tage med ud og lave noget,
du er jo ikke en særlig fed ven,
og det er sådan en distræt,
lidt mentalt fraværende ven,
men samtidig med, at du selv
går hen og bliver
en mindre god udgave,
af den ven du var, så har du aldrig haft
mere brug for dine venner.
Og det er bare sådan en virkelig
nederen modstrædende situation
for at være i.

Ja, jeg får ses.

I 2020 blev der lavet en
undersøgelse af foreningen
Bædre Basel, der viste,
at være tredje gravid,
og nybakte mor føler sig ensom.
Gemsnittet i hele befolkningen
er kun knapp hver tidne,
der føler sig ensom, så det er
altså særligt ensomt at få
en baby.

Der er corona kommet lukket alle mødregrupper
og sociale aktiviteter for nybakte
forældre ned, så det tal er formeligt
kun stedet de senere år.

I dag er det heldigvis muligt igen
at gå i mødre og fadergrupper
og baby swam i rytmik

og en milliard andre ting, hvis man trænger
til at se andre mennesker i sin babybubble.
Og så begyndte jeg at tænke over
nogle af mine gamle
relationer.
Nogle af mine elste veninder,
som blev med refer.
Jeg gjorde en del år før, faktisk.
Og der begyndte
det lige så stille.
Det var det farlige, at jeg begyndte at kigge indad.
Og gå op for mig
om, fuck, jeg har gjort
præcis det samme.
Jeg har nok ikke været bevidst omkring det.
Det er ikke fordi, at jeg tænkte, så er de blevet mødret.
Nu løber jeg lige det her forholde ud i sandet.
Og det tror jeg jo heller ikke på nogen måde.
Min veninde har været.
Hun er måske blevet en lille smule bevidst omkring det,
fordi jeg har kravet et svar
af hende og været sådan her.
Hvad er det? Hvorfor ses vi ikke?
Og så har hun reflekteret over det og tænkt,
det er jo nok fordi, det er besværligt at ses,
at vi vil forskellige ting.
Og det er svar, at jeg har aldrig blevet afkravet
af nogen veninder.
Men jeg kunne bare se,
Gud, jeg har faktisk ikke set nogle af de her piger i rigtig lang tid.
Der er flere deres børn, jeg ikke har mødt.
Og det begyndte at løbe ud i sandet,
da de blev mødret.
Og jeg er ikke gået tilbage
i vores DMS, og ligesom checket,
har jeg en lang række
initiativ fra deres side,
og så har jeg bare
været den dårne distræte person.
Eller om vi begge to har været dårlig
til at tage initiativ, det ved jeg.
Det har jeg alligevel ikke undersøgt.
Det kan også godt være,
at de har været så overvældet af moderskabet,

at de ikke har haft overskud til at tage kontakt.
Men jeg kan bare konstatere,
at venskabet
er virkelig
ikke stoppet,
men det er frekvensen af,
hvor ofte vi ses og snakker sammen,
er bare virkelig drastisk sat ned
efter, at de blev mødering.
Så den der
forfærdelige måde,
jeg er blevet baglede på,
gik lidt over i sådan en
wow, det er måske lidt sådan,
vi alle sammen gør,
når vores liv
går i to helt forskellige retninger.
Hvad hente din veninde,
som du taler om,
nu single eller et overhold?
Kan du huske det?
Single. Ja.
Jeg kan ikke alle huske,
at jeg har synes, at det var allersværest,
da jeg ikke havde en kæreste også.
Ja.
Og det er jo det, som generelt,
hvis man bare skal tage det op
på sådan et samfundsmæssigt plan,
føler jeg, at når man kommer
i de sidste 20'er og starter 30'er,
som lytterne taler om,
så er det særligt for kvinder,
altså,
så kommer der press fra samfundet,
sider og alle normerne,
og du skal huske at finde dig en kæreste,
og du skal gerne snart også få der nogle børn,
og få styr på dit liv,
fordi hvis ikke du gør de her to ting,
så er du bare en bægst, der rent rundt.
Og det er jo ikke rigtigt.
Det er jo på ingen måde at sannes,
men det er jo det, som man er blevet fatalt siden,

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

når man kommer mod at sin mor, som jeg føler, er.
Og jeg tror, at for mig,
der var sådan, at hvis jeg ikke engang kan krydse af på kæreste,
så kan jeg bare slet ikke overskåre,
at min veninder begynder at skyde babyer ud.

Nej.

Jeg har en kæreste,
og er 100 km fra at få den baby,
som jeg engang er interesseret i at få,
men som jeg føler, at jeg burde have.
Ellers så skriver hun,
at hendes veninder,
samtidig med at hun har fået baby,
er blevet singler.
Og det er virkelig den ultimative kontrast.
Så klasser det endnu mere,
end at alle de her veninder
var i parforhold,
som de måske har været i længe,
og at hun så er den første,
men så tror på en eller anden måde,
at folk er lidt mere på bølge længde.
Hvor i måde, at hvis man i sidst tyverne
pludselig bliver singlet,
så sker der mange ting om i en,
så det kan jeg da huske for mig selv,
at så skal jeg da ud og finde,
hvad jeg skal sørge,
at jeg nu skal finde en ny,
og så kunne jeg føle, at jeg havde travlt,
og den slags.
Så jeg kan virkelig godt forstå,
at det må være en ekstra hård situation,
at sidde i.

Jeg har været den et par gange i hvert fald,
i min relation, som har trukket mig lidt,
fordi det er handlet for meget om blere.

Ja.

Også selvom, at det jo også har været en sorg for mig,
men hvor det har været sværtligt,
at jeg skulle finde sin plads i relationen,
og så har jeg ofte også tænkt,
at der måske ikke rigtig lige
behov for mig her mere.

Jeg passer ikke rigtig ind i din verden længere,
eller kan ikke finde noget,
i hvilken hylde jeg skal sætte mig selv på,
og hur har det
for haft en tendens særligt i de første
graviditeter, og de første børn,
der kom i mine vennskaber,
til at følge mig lidt som en bims.

Ja.

Altså sådan, at jeg har set mig selv
med deres øjne, troede jeg,
i hvert fald, som værende
en onsdag bims,
der tog for meget i byen,
og ikke tog mig selv seriøst,
fordi jeg ikke havde planer om at få børn.
Hvilket gjorde, at jeg synes, det var ret unbehagligt,
nogle gange at være sammen med dem,
og derfor flyttede mig fra det.
Det er det, der er så mange lag,
og sådan noget i det.

Men det synes jeg også bare,
virkelig spændende at lige høre dig,
fordi jeg havde også tænkt,
om du har vist,
altid,
at du gerne vil være mor,
og så har set din veninde,
og sådan et billede på noget, du skulle
på et tidspunkt, som måske har stresset dig,
eller, I don't know,
eller om du har set det som sådan en
det her skal jeg også til stilling til,
eller altså sådan,
hvordan har du haft det med det,
at skulle være mor?

Det ved jeg stadigvæk ikke den dag i dag.
Jeg synes, det er vildt angst prokærende,
mest og alt.

Jeg ved, at jeg gerne vil handle familie,
men der er så mange ting,
jeg ikke har lyst til at kunne komme på mit med,
og der er så mange ting,
jeg ikke har lyst til at give op,

og så er der bare rigtig meget.
Jeg har virkelig meget angst forbundet med det.
Jeg kan ikke komme om, at al min veninde
er stejl i børn,
fordi så ser jeg dem kæmpe
med at komme tilbage
på arbejdsmarkedet,
eller kæmpe med børn,
der skal have drene i ørene,
eller altså, du ved, altså nogle ting,
hvor jeg sådan, puh, jeg kan ikke overskue det.
Altså, jeg kan ikke overskue,
at mit liv skal være sådan,
eller jeg kan ikke overskue, at jeg skal
blive fælles af i staten,
og skal have brevet min indboks,
og nogle ting, der er meget i det, tror jeg,
og ja, det tror jeg, der er helt sikkert,
at jeg bliver mindet om,
at lige for tiden,
mest af alt, at jeg har et biologisk ur,
der tækker,
som gør, at jeg meget snart skal
beslutte mig for,
hvad jeg egentlig har tænkt mig at gøre, ikke?
Så du ved stadig ikke, om du vil have børn?
Jeg bliver ved med, at jeg tænker,
at der godt lige kan gå et ekstra år.
Det kan der da også.
Men stadigvæk, så sidder jeg og tænker,
at jeg er en af dem, der skal i fatilitetsbehandling,
og er tre år om at få
mit første barn, for eksempel.
Og så kan det godt være, at der ikke lige skal gå så mange år i nu.
Altså, der er i hvert fald
helstidens nogen,
jeg synes det, det mest invaliderende i verden,
for mig,
er det der med, at jeg tit kan føle mig,
som en melke kan tænke min udløbsdato på.
Ja.
Altså, det er virkelig altså,
for første gang i mit liv,
virkelig et

tikkende ur overhovedet,
som jeg bare ikke kan undgå.
Altså, uanset hvad jeg har tænkt mig,
så har jeg måske
ti år tilbage.
Altså, hvor jeg kan
sørge for at få en familie med min kæreste,
hvis der er det jeg vil.
Og ingen ved, hvad de ti år
vil ende bære komplikationer, for eksempel.
De første par år,
hvor det begyndt at røre på sig
med graviditeter,
og særligt ligesom et halvt år,
hvor jeg føler, at alle
mine både
nærveninder,
og venveninder lidt længere ude,
blev graviditet i flin.
Altså, 9 efter corona, hvis det var helt sygt.
Ja, det samme, ja.
Der havde jeg det lidt lyst til,
bare sådan noget udvandre hver gang,
at der var nogen, der skulle fortælle, at de var gravidit igen,
hvor jeg var sådan, nu har jeg ikke haft noget med jeres kæft.
Altså, hvad har jeg altså bare ligget?
Lidt bæbier?
Manter, jeg har nu også,
jeg har ham brug med,
men så var lukken altid.
Men synes nu,
har jeg på en eller anden måde
fundet et rigtig god måde
være i det på, og jeg synes,
at særligt i min nærvenindekrubbe,
hvor vi er fem piger,
hvor jeg i to af dem har børn,
er, at vi er blevet rigtig gode
til alle sammen at gøre os helt vel umage
for at se os,
og alle.
Altså, alle gør så umage.
Både dem med børn, og dem mod en børn.
Og jeg synes egentlig,

det er helt vildt rørende,
at mærke, hvor meget vi gerne vil hinanden,
og hvordan, at vi har fået det helt sær,
at fungere rigtig fint, selvom at der er
flere børn.
Ja, men det er egentlig meget simple.
Det er egentlig bare,
at vi alle sammen,
går på kompromis på en eller anden måde,
så skal vi spise midt af fredag aften,
og se X faktisk, så er det okay,
at der er nogen, der har børn med os, selvom de grader
hele tiden,
og så skiftes vi til at
hjælpe med at aflaste,
at gå rundt og vukke,
og du ved sådan,
at der er nogen, der kan trække sig til køkkenet,
og stå og skære grønter sammen med en eller anden,
og en, der ikke har barn,
og så kan jeg gå rundt og vukke baby,
eller et eller andet, som jeg måske ikke havde givet at gøre
for bare halv andet år siden,
fordi jeg havde haft hundt i røren,
når den baby var kommet,
og taget min fredag aften.
Det er som om, at alle har valgt
at gå lidt mere på kompromis,
fordi vi ikke kan undvære hinanden,
fordi vi rigtig gerne vil
blive med at have hinanden i vores liv.
Noget, jeg bare lægger mærke til
i hendes spørgsmål, det er, at hun siger,
jeg føler, de er lige glad med mig og min baby,
og bare venter på,
at min baby er gammel nok,
til at jeg kan være med igen.
Når jeg hører det, så lyder det for mig,
lidt som den der drøm,
jeg havde om, at
men baby, du skal jo elke babyen,
og du skal spørge ind til babyen,
og du skal huske hudstens fødselsdag,
og du skal være den der gode fej

for mit barn,
som den formede i døbes gav,
fordi du jo er en af mine bedste veninder.
Det har jeg virkelig måtte sænde,
at det er virkelig en utopi,
og jeg ved ikke,
hvordan du har det med din veninders baby,
og hvor tæt du er med dem,
hvordan du følger med i deres spring,
eller hvad de nu kan,
eller hvad for en personlighed
de har,
eller om det mere bare er
vilkørlig baby nummer 4
for dig i vennegruppen.
Men jeg har i hvert fald kunne se,
at når man får en baby,
så udvikler den her person sig,
altså så meget,
og hele tiden,
at hvis du vil være en real person
i et barnsliv,
så kræver det sindssygt meget tid,
og virkelig sådan en aktiv investering,
og et valg om
jeg vil være dig i det her barnsliv,
og så synes jeg også,
så kræver det på en eller anden måde også, at du ikke trækker dig ud igen,
for det er også lidt unfair
at forsvinde ind og ud af et lille barnsliv.
Og jeg tror ikke,
jeg er noget, altså over for nogen af mine venner's børn,
heller ikke,
da jeg ser hele tiden.
Det håber jeg, at jeg bliver,
ikke rigtig meget,
og derfor har jeg i hvert fald
virkelig inden at se,
at det er en iuddrøm,
og det kunne være dejligt,
men hvis du har følelsen af,
jeg vil have, at de ikke skal være
lige glade med mit barn,
jeg vil have, at de skal være investeret i mit barn,

det kræver bare meget mere,
end man lige går og tror.
Jeg har en venne,
der har gjort det,
også fordi,
det er tilfældigvis passet ret perfekt
ind i hendes liv,
og hver det, altså,
hun havde super meget tid,
og ville også gerne selv være mor,
så havde jeg også lyst til at øve sig let på en eller anden måde,
og ville også gerne have,
at vores børn blev meget tætte,
når hun så fik sit barn,
og så på den måde var det
meget naturligt, at hun var sådan,
jeg vil gerne have en
selvstændig relation til det her barn,
og hun har passet det fra.
Og hun kan være alene
med min datter,
og min datter elsker hende.
Det er bare helt unikt,
og ikke noget, som jeg har følt,
jeg har kunnet forvente fra nogen andre,
og jo heller ikke noget,
jeg selv har kunne stille op med,
altså, jeg har ikke kunne tilbyde det samme
til nogen venskaber.
Så når jeg hører hende sige det der,
jeg føler, at de lige glade med mig,
og min baby,
for mig ligger der i hvert fald også det der,
med den her baby,
og man vil gerne elskes som et hold,
og der tror jeg,
at man bliver nødt til at bringe
noget skældende mellem sig selv, og babyen.
Og hvad jeg sådan,
jeg føler, de lige glade med mig,
det er ikke fedt.
De må gerne være lidt lige glade med babyen,
fordi det kræver simpelthen for meget.
Man kan ikke være

bedste venner med en baby, også.
Men,
du kan godt gå efter, at de skal stoppe med at være
lige glade med dig, hvis det er en følelse.
Så jeg tror bare, det er vigtigt
at ligesom skældne,
også intentionen fra dine venner,
hvad er sandheden egentlig,
det kan godt være, at de er lidt lige glade
med din baby.
Men det betyder bare ikke, at de er lige glade
med dig.
Men hvis du hele tiden hænger sammen med din baby,
så kan det føles sødden.
Og derfor tror jeg bare, det er vigtigt at skældne de to tinget.
Det tror jeg, er altså en helt vildt
vigtig ting.
Altså en huskerægel,
eller en måde at leve efter,
når man bliver mor.
Som jeg, der i hvert fald, allerede nu,
har tænkt mig at notere.
Som en person, der ikke ved en skid om baby
og mig, så er det også svært at stille de rigtige
spørgsmålet. Og det er også svært at vide,
hvilken norm de ting sker,
som man gerne må spørge indtil.
Der er 6.500
flere voksne single-kvinder
i København, end der er single-mænd.
Så hvis du har også haft en følelse af,
at din vennegruppe består af et hav
af attraktive kloge, sjovere
og seje single-kvinder,
og ikke helt kan regne ud, hvor almindelig
de er hende, så er der altså selve
demografien, den er galt med.
Det skriver politikken.
Der er 4.000 flere
mænd i københavn.
Og der er ikke nogen,
der er 4.000 flere single-kvinder
i turerne, end der er
tilsvarende mænd. Og cirka

2.500 flere single-kvinder
i overskuddet i 30'erne.
Det skyldes primært, at flere og flere
kvinder uddannelser har flyttet
til de store byer, og flere og flere
mænd flytter på landet.
Jeg tror altså, at det er vigtigt,
at ikke at følelse, at
venænderne er lige glad med hende
og babyen, men at de måske ikke rigtig
ved, hvad de skal stille op
med barnet, og de er et helt andet
sted af deres liv. Og så
mere fokuserer på, at det er hende,
som de skal være gode til lige at
tjekke op på at spørge ind, eller
huske og inviterer i virkeligheden.
Hun stiller jo også spørgsmålet
til sidst, som er hende sådan store
spørgsmålet. Hvordan er man venner, når man er
så forskellige steder?
Der tænker jeg i hvert fald på, at
jeg tror, for mig, der har
det handlede om, at jeg
ligesom blev nødt til
at finde ud af, hvad er det
jeg drømmer om fra min venner?
Hvad er det, jeg egentlig har brug for
i min vennergruppe?
Er det en
mødergruppe? Er det sådan
armestueustemning? Er det at snakke
om søvnløsen, netter
og amning, og biedemærker
i brødstvorterne, og
healing i underlivet, og alt muligt
forskelligt moragtigt?
Eller er det
at bare have min venner, som
jeg plejede? Altså, er det mit gamle
liv? Er det at
sidde og snakke om deres
hvildebyturer, eller forældskelser,
eller hvad det nu kan være?

Fordi, hvis
drømmen er det her mødergruppeaktige
energi, så har det
for mig været ret vigtigt at
sige, så er det måske fra min
singlevenne, når jeg skal have det.
Så skal jeg finde det et andet
sted. At når spørgsmålet er,
hvordan er man sammen, når man er så
forskellige steder, at så skal man
måske prøve at dele ens
behov lidt ud på lidt flere
mennesker. Og det tror
jeg gælder generelt, altså i
venskaber. Det er en god ide,
ikke ligesom at ligge i hele byrden
på en person, som så skal være det hele,
men at sige, okay,
de her veninder, som alle sammen
lige er blevet sinkler, selvfølgelig
er de lidt lige glade med babyer
lige nu. Så hvis jeg har brug for
en opmærksomhed på min baby,
på min efterfødselsgrupp, så videre,
så må jeg få det stillet i et andet sted.
Jeg gjorde det, at jeg, for
nogle år siden, ligesom
kiggede på min
bekendtskabskris,
og var sådan, god, jeg har
faktisk nogle, sådan lidt
pga. færre veninder, som jeg er
veninder med, men ikke så til det,
som er blevet gravid samtidig
med mig. Og flere
af mine allerbedste
veninder i dag, er
nogen, hvor at vi
begynder at investere meget mere tid
i hinanden, da vi ligesom
fandt ud af, at vi er stået sammenstået.
Og det er sådan, det er de
relationer, som er
allervigtigst for mig lige nu,

og som gør, at jeg er total,
at jeg føler, at jeg overlever
det her moderskab, fordi jeg har de kvinder
i mit liv, for det er sindssygt vigtigt, når man
bliver mor og har de der relationer, som
har stået det, og som man kan tale
i 100 år om det samme, som netop er
uinteressant for mange andre.
Jeg har i hvert fald nyt rigtig godt
af at ligesom kigge lidt ud
i min store cirke,
og være sådan, når jeg, der var det
hende, jeg arbejde sammen med, for et år siden
jeg havde lige set, hun er også lige
blevet gravid. Jeg skriver lige, om vi ikke skal
tænke op kaffe, og der er der bare
udviklet sådan nogle rigtig, rigtige, stærke
vendenskaber for mit vedkomne.
Og så har jeg så bare prøvet at bruge
de andre, altså dem, der er helt
forskellige steder, til noget andet, altså
til, når jeg har brug for en pause
fra moderskabet, når jeg sådan her, pille,
tag børnene, jeg skal på kaffe,
så har de kunne gøre det samme, som de
plejer at gøre, for det er de steder,
jeg er. Og jeg tror også, at det er ret
vigtigt at sige til sig selv, det er noget,
jeg virkelig har øget mig meget på her i livet,
det er der med, at det gør
heller ikke noget, hvis man
får en tid, ikke kan være bedste venner,
fordi man er så forskellige steder.
Er det noget, du har oplevet, altså med
dine venner, sådan at tage pauser?
Ja, altså ikke sådan udtalte pauser,
men i hvert fald,
har jeg mange mennesker i mit liv,
som jeg har været enormt gode venner med
i periode, set rigtig meget,
haft sindssyg meget tilfældes med.
Også er det måske lige så stillestående
ud, uden at det har været et breakup
eller noget, men hvor det bare har været sådan,

om nu skal vi måske ikke
lige være lige så intent til længere,
fordi nu er der noget, der har ændret sig op
og så kan det være, at vi
møder hinanden igenom nogle år.
Men vi kan stadig godt få lidt med i hinands liv,
vi kan stadig mødes til en enkel
kop kaffe hver halve år, eller hvad ved jeg,
men jeg tror bare, det er vigtigt det der med,
at man ikke må gå i panik, men det betyder ikke,
at vi ikke er venner længere,
det betyder bare, at vi er to forskellige
steder af livet, og at jeg som du ser
måske skal finde nogen, der er lidt mere det samme sted
som mig, og så kan jeg også,
eller hun kan også,
være der mere for hendes venner,
og det, jeg er i deres liv,
tror bare, det allervægtigste er,
at man taler sammen,
og jeg tror bare, det er bare så vigtigt
at åbne op omkring det,
og have den der ret tabuiserede snak,
fordi der er så mange følelser
involveret, når det handler om
at blive mor, eller ikke at blive det,
eller ikke at kunne blive det,
eller ikke at ville være det,
uden set, hvilken leje man står i,
så er det såvart,
og det er enormt ensomt
hurtigt,
men der er jo en grund til, at man har aldrig
følelser, fordi man elsker,
eller holder af hinanden, og savner hinanden,
og har brug for hinanden.
Jeg arbejder i hvert fald meget med
at prøve at synke forventningerne,
efter jeg er blevet mor,
fordi jeg føler hurtigt, at man nemlig
kommer ind i en følelse af,
men det burde at handle mest af mig.
Har du ikke os selv?
100% har jeg haft sådan en,

hvor det ikke har været en bevidst følelse,
og jeg kan jo mærke, hvad er det,
der provokerer mig så meget?
Det er sådan, mit liv er jo hårdere end dit,
så hvorfor kan du ikke lige tage dig sammen,
og være hernede mere?
Det har jeg faktisk skrevet lidt om,
på et tidspunkt, at jeg føler,
at en af downside ved at være blevet mor,
er, at jeg er blevet mindre empatisk
over for andre mennesker,
som ikke står det samme stedet,
fordi jeg ikke længere føler,
jeg kan tale vognligt,
hvis du føler, du er fucking træt,
når der er vogn om natten.
Nej, okay, men så kan du bare ikke tillade,
der er træt længere,
bare nu af med at være så fucking irriterende
et menneske,
og så kigger jeg på mig selv ud frem,
og jeg sidder i irriterationen,
og snakker om, at de er trætte,
fordi de arbejder, men du er vel fri,
når du er fri, ikke?
Og det er bare sådan,
at man ikke lyst til at være,
jeg kæmper med det,
fordi jeg vil gerne
være vel voldigt,
når min veninde er,
og min forældre siger,
noget, de synes er hurtigt i deres liv.
Men fuck, det er svært,
når man føler,
jeg er Guantanamo,
og du er i Vesterfængsel,
så lad os lige få
proportionerne på plads her.
Det forstår jeg godt,
og ved du hvad, jeg kan godt forestille mig,
det må være modbydeligt hårdt,
har set min veninde i MCU'et,
trætte og smadret.

Det var min mand, han sagde mig i går,
jeg har set sådan en rigtig, rigtig lang dag.
Jeg har sådan en forfærdelig drækt,
fra Kamma Mayus,
som sådan en flist drækt.
Det har du ikke.
Jeg har sådan en flist drækt,
som er mørkegrå.
Men den er jo, jeg har købt den til vinterbadning,
men den bliver ikke kun brugt til det,
den bliver også brugt til hygge.
Jeg har en onesie, som er sådan noget flis,
noget ikke i sådan en mørkegrå,
og så er jeg sådan der på for rigtig hygge.
Og så har jeg sådan,
da han gik ud på badvejrelset,
der var jeg i vores seng,
og vi skulle til at se noget i en film.
Og så, da han går ud på badvejrelset,
så finder jeg ud af, at vores højttaler
er ikke ligesom connectede,
så har jeg kravlet ned på gulvet,
for at fikse den her højttaler.
Og så kommer han ud,
og så lægger jeg dernede,
sådan en forbered nedover den her højttaler,
i den der drækt,
og sådan en gammel mæk på,
og sådan noget uledhår,
og så siger han sådan her,
der var en gang, hvor jeg fandt min kone i min seng,
nu finder jeg sådan rød derovre i hjernet.
Og jeg er bare sådan, ja,
det er det, der er sket med mig efter moderskabet.
Det er moderskabet skyld.
Alt er moderskabet skyld.
Ja, men onesien er jo kommet på grund af moderskabet.
Jeg havde jo ikke sning der.
Ventarpaddningen er kommet på grund af moderskabet,
fordi jeg har så højt kardisonniveau,
og jeg bliver nødt til at finde en moderskængte på.
Det hele stammer tilbage
til fødselen 23. januar 2021.
Nu kommer der en regel herovre fra.

Det sidste en gang.
Den onesie eller rottedræk, den bruger du kun til ventarpaddningen,
når du kommer op af vandet,
når du går fra vandet,
og hen til din bil,
eller hvad det er, du har trættet dig selv hen til vandet med,
og så tager du bare ikke den dræk på igen.
Det minder mig om sådan noget scannerborgfestival,
hvor voksne mennesker hårdere ser ud som Pikachu.
Altså, det kaster af det kolde ud.
Det kan jeg bare ikke kolde ud.
Hvem du har født i, børn,
den dræk, den kan du bruge ned i vandet,
og det demurerer.
Det er også for pælde skyld, det her.
Det kan jeg også hente.
Man kan jo ikke hele tiden
rent rundt og være en frik lille
mislede kat.
Nogle gange så,
efter to børn og total udmattelse,
så er man også bare en rotte nogle gange.
Lange lige en kvinde være en rotte.
Du må lige tænke over det.
Ja, jeg tænker over det.
Lige præcis, man ser sine veninder.
Der sker jo noget. Der sker jo noget forfærdeligt.
Og det er jo derfor,
at jeg føler, at se, hvordan det har fået mig ud.
Du kan ikke snakke om at være træt.
Jeg rent rundt i den her dømmе rottedragt.
Sex er en by i.
Men det forstår jeg egentlig også godt.
Og det er egentlig ret interessant,
det der med overskud.
Fordi, og så vender det lidt tilbage med,
til hvordan jeg har håndtageret
de forskellige veninders moderskab.
Fordi der er brugt i Hamburg
i 20 siden omkring min egen karriere.
Jeg havde hovedvillet her børn.
Det var ret ensom generelt.
Og der var en sindssygt lockdown,
der gjorde, at jeg ikke kunne komme hjem

eller få besøg.
Og var ved at blive ret kuk.
Der stressede det mig endnu mere,
at min veninder fik børn.
Der havde jeg ikke så meget overskud på kolden så.
Eller på en anden måde.
Det er mentale overskud,
som jeg også havde det ikke så godt.
Og det samme i 2017,
der var det depression,
der var det diverse, der kunne ske en og folk sige,
at de var krævede.
Men for eksempel, der var jeg i mit liv nu.
Hvor en af min igen aller, aller bedste venner
er blevet mor.
Der har jeg været i landet,
der hun fik ham.
Og jeg har kunne følge det,
og jeg har haft overskudet,
og jeg har været glad,
og jeg har været et godt sted i mit liv.
Jeg ved, at mig og Simone også gerne vil have børn.
Men du blev ikke stresset over det?
Jeg kan nok ikke være særlig stolt.
Jeg har håndtaget særlig mange af mine andre venner.
Skrauditet på.
Det kan jeg videre lidt ikke.
Men hvor her, der har været sådan.
Nu gør jeg det.
Jeg spørger stadig ikke,
incitender os noget,
for jeg aner ikke en skid om det.
Men jeg interesserer,
jeg inviterer hende,
og hendes baby hjem til mig lørdag aften.
Eller jeg kommer,
og du ved, hvad jeg laver aftensmad.
Det er jo det, man drømmer om,
som veninen ikke.
At der er nogen, der er sådan her,
må jeg ikke holde ham,
jeg har savnet ham.
Det er jo sådan, jo, har du.
Hvem ved, kan det være, at de her veniner

har jo også på et eller andet tidspunkt
for lyst til at få børn.
Enten så begynder de selv at få børn,
og så vil de have vildt meget brug for din erfaring.
De veniner, der får børn efter mig,
er du sindssyg de kontakter mig.
Der bliver virkelig taget initiativ.
Og spurgt om alt,
alt ned til mindste detalje,
hvordan lægger man dem fra brystet
når de sover over i en vukke,
uden de vågner.
Det er jo sådan, at snad kan man snakke om i en team.
Technikker i det.
Nej, mig er sådan en team.
Ja, det er jo det.
Så åbner der så en ny verden
for dem lige pludselig.
Og hvis de ikke får børn,
så bliver din børn jo ældre,
og så bliver du pludselig,
og så kommer du tilbage.
Du bliver de der eget menneske igen lige så stille.
Og så vil du jo kunne være meget nemmere
en del af det igen.
Jeg tror virkelig bare, det er vigtigt at se
at lide som sådan en råd tilbage.
Det har altid sagt med mennesket.
Man kører op og ned,
og man sidder i en våg,
og så er der nogle mennesker, der er med.
På turen, men nogle bliver sat af.
Du ved på en bakke,
og så kører man ned,
og så samler man måske nogle nye op,
og så kan du samle dem op igen,
når du kommer forbi næste gang.
Det er en meget fin måde at se det på.
Og det har jeg meget sagt til mig selv,
altid når jeg har været bange for mest folk.
Nogle gange er det også fint,
for at lige give plads til,
at folk skal være der, hvor de er.
Og så kan man få det til at fungere

på må og få,
eller så må man bare lige give dem plads,
og så næste tur i råd til banen,
så samler man hinanden op igen.
Og hvis man er så gode venner,
så kan man altid blive med at være,
og det tror jeg, hvis man ønsker det i hvert fald.

Ja.

Okay.

Moderskab,

at være single,

og alt det er imellem,

har vi virkelig prøvet at snakke om

fra alle mulige sidder og vinkler.

Og hvis vi lige skal opsumere,

så de hoved konkrete råd,

vi har kommet med,

i løbet af denne samme tale.

Så lytteren,

der sidder og lige er blevet mor,

og føler, at hun er i en fuldstændig anden verden,

inden sine venner,

og at de bare venter på,

at det på et andet tidspunkt er overstået,

og hun kan vente tilbage til det,

jeg og hun var før moderskabet.

Det er et prøv,

at mærke efter, hvad du har brug for,

for din venner.

Altså er det at blive inviteret med helt,

som du plejer af til alt,

og bare føle, at inden er forandret,

eller er det mere en mødergruppe energi,

så du bare bliver bevidst om,

hvad det er for et behov, du har

i dine venskaber nu, i dit moderskab.

Og to, tal med dine venner om,

hvad det er for en relation, du så godt kunne ønske dig,

hvad du drømmer om fra dem,

og spørg om, det er noget, de kan give,

og hvad de har brug for fra dig i deres liv.

Og tre,

prøve at søge nye venskaber

med andre kvinder, som er sammenstået som dig.

Eventuelt paferrelationer,
der kan blive til dig,
eller en reelt mødergruppe,
venner, men investerer i at opbygge
nye venskaber
med kvinder, som er sammenstået som dig.
Det er bare vigtigt at have andre møder
i sit liv, når man lige er blevet mor.
Det er det bare.
Vi har alligerede os
med vores ynglings ekspert i relationer,
Marco Pocca Chiare,
og han er kandidat i pædagogisk psykologi
og uddannet i metacognitive psychotherapi.
I dag,
der har vi bedt ham om at sætte ord på,
hvad det er, der sker,
når du og dine venner pludselig står
i hver jeres helt forskellige liv,
og det havde han det her at sige til.
Venskaber ændrer sig, at den simple grund,
at mennesker ændrer sig.
I takt med, at vi bevæger os gennem lides forskellige stager,
og oplever forskellige ting i vores liv
på forskellige tidspunkter,
udvikler vores identiteter,
og vi begynder at formne nye interesse og behov.
Nogle venskaber varer fra våget til grav,
men det er ikke normen.
Det er helt almindeligt, at venskaber dør
ud på et tidspunkt, eller at tætte venner
går hen og bliver tilbenedte.
Og nogle gange ser man, at venner svarer skildes,
for derafter krydses igen på et tidspunkt.
Venskabers udvikling er blandt andet
afhængig af tre faktorer.
Et, hvor tæt man fysisk er på hinanden,
to, fælles aktiviteter og interesse,
og tre, livsbegivenheder.
Vi kan for eksempel udvikle venskaber med vores neighbors,
fordi de bor tæt på vores eget hjem.
Men når en af jer flytter væk, er det ikke sikkert,
at venskabet også flytter med,
hvis der ikke gør sig en indsats for at holde kontakten.

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

Det samme gælder for venner, som går til sport sammen, eller deltager i det samme kursus, som afspejler en fælles interesse. Efterhånden, som vores interesse har tid til fælles aktiviteter, aftager eller ændrer sig, og efterhånden, som vores liv ændrer sig, kan nogen af de her venskaber komme på prøve, hvis relationen primært kun har været centreret om interessen, eller aktiviteten, frem for interessen i hinanden. Livsbegivenheder kan også have en stor betydning for de venskaber, vi får, og også dem, vi giver slip på. For eksempel kan det være nye venner, man har fået, efter at man har fået barn, og har kommet i en mødergruppe, eller venner, man har fået på det nye job, efter at have skiftet. Det er ikke ualmeldigt, at venner vokser fra hinanden, hvis deres liv bevæger sig i forskellige retninger. Men hvis man gerne vil oprettholde sine venskaber, så handler det om at være åben for nye måder at være sammen på, og tale med hinanden om de ændringer i dynamikken, som man oplever skær. Husk, at det er helt anmeldigt, at vennskaber ændres over tid, og at det er også noget af det, der gør det så spændende at være i et. Det er jo vidt at lidt, når man kan tale om for evigt. Også fordi det er så vigtigt, og det er så svært, at jeg forstår virkelig godt ensomheden i at føle, at ens venner er ligeglade med en selv. Om det så er at medleve en baby. Jeg kender godt følelsen, at jeg føler, at jeg er ligeglade med en, og det er forfærdeligt. Men som regel er det bare ikke sant. Det tror jeg bare virkelig vigtigt at huske på. Du skal jo også møde mine barn på et tidspunkt. Du har mødt Bobby en gang. Du har ikke mødt Penelope. Tror du, jeg er god med barn? Det tror jeg. Jeg har haft en gang ved en helt gamle mennesker. Hun sagde til mig, du får aldrig lov at være alene med mine børn. Nej, hvor tavle. Det er langt til at blive åben. Jeg tror, hvis man vil sige det til dig, så bunder det i sådan en meget konservativ instilling til, hvordan man er en rigtig god kvinde, som er super kærlig, super omsorgsfuld, super blid, super mild,

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

hvor du kan godt have den lidt sarcastiske, sjove, hurtige energi, som man måske ikke forbinder med verdens kærligste mor. Det er i hvert fald nogle fordomme, som jeg også har mødt på Instagram. Når morpoletid er ude omkring, hvordan man er en rigtig mor, og hvordan man ikke er en rigtig mor. Og det må jeg faktisk lige sige noget.

Ja.

Ligeflusseligt når du nævner det, så er jeg sådan... Så længe det er morpoletid, der flutter ind i min lejlighed, og begynder at gå og smække med dørene, så er jeg faktisk fin nok med en spølse. For fuck, det er noget, jeg synes er nøjeren. Det er nøjeren morpoletid på Instagram. Skulle jeg nogensinde få mig en baby, der kommer simpelthen ikke noget baby ude på socialt. Er det rigtigt? Tror du, du kan lade være med det?

Det ved jeg ikke.

Når det fylder altid dit liv?

Ja, fordi jeg er rigtig bange for morpoletid. Så måske faktisk i hvert fald, ja. Men du er også bange for spølse, og det delt du på dag to?

Ja.

Spølse kommer bare. Jeg skal bare ikke have morpoletid på naken. Ej, men det er frygtligt. Det er virkelig, virkelig frygtligt. Ej, lad os se. Det er jo faktisk også en ting, der kan komme i menneskehemsbærmæglet. Der kan jeg simpelthen møde begge dine børn.

Ja, det er rigtigt.

Og min mand.

Fordi du har mødt min mand til et interview. Men du har aldrig mødt ham sammen med mig. Og jeg har aldrig mødt din mand heller, eller din kæreste. Og du skal også hjem til at spølse.

Ja, det glæder jeg mig til gengæld meget. Hvis spørgelsen kommer igen i aften, så skriver du... Der er fuld, simpelthen. Når for helvede. Okay, og du er ikke fuld derhjemme. Jeg må ikke have bange spølsen, når jeg er fuld, men hvem ved? Ej, du er ikke fuld! Nej! Ej, og på pur alpen vil jeg ikke tale om. Det er en fordømmende mor. Ej, og din kæreste er ude. Du er ikke nogen børn. Ser du vel bare, at derhjemme er fuld? Nej, det er jo drøm.

[Transcript] 112 For Venskaber / JEG ER BLEVET MOR. HVAD NU?

Det er jo en morstrøm.

Og søget derhjemme alene at være lidt fuld.

Tænk dem, der har privilegiet til det.

Ej, stop så.

Ej, det er jo meget sjovrøm, jeg snakket om før.

Den kommer op i mig igen, ikke?

Nå, men vi ses i næste aften.

Ja, vi gør. I Lytteshved.

Hvis du har et venskæbsspørgsmål, du gerne vil have hjælp med her i podcasten, så send det til en af os på Instagram.

Så kan det være, at det er dit spørgsmål, som vi tager op i næste uge.

Mit navn er Maria Jansal.

Og mit navn er Ita Sofia.

Vi lytter til 112 for venskaber i Lytteshved.